

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende om opfyldelsen af krav med henblik på at efterkomme ordning III for Zona Franca da Madeira, navnlig om overskuddets oprindelse samt oprettelse og bevarelse af arbejdspladser i regionen.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen uden begrundelse var lang tid om at reagere.
3. Tredje anbringende om en utilstrækkelig opfyldelse af begrundelsespligten.
4. Fjerde anbringende om retten til en retfærdig rettergang.
5. Femte anbringende om beskyttelse af den berettigede forventning.
6. Sjette anbringende om retssikkerhedsprincippet.

Sag anlagt den 8. september 2022 — House Foods Group mod CPVO (SK20)

(Sag T-556/22)

(2022/C 424/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: House Foods Group, Inc. (Osaka, Japan) (ved advokaterne G. Würtenberger og T. Wuttke)

Sagsøgt: EF-Sortsmyndigheden (CPVO)

Oplysninger vedrørende sagen for CPVO

Den omtvistede EF-sortsbeskyttelse: SK20 — ansøgning om EF-sortsbeskyttelse nr. 2017/3314.

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 1. juli 2022 af Appellammeret ved EF-Sortsmyndigheden (sag A 018/2021).

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- CPVO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94
- Tilsidesættelse af artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94
- Tilsidesættelse af artikel 76 i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94
- Tilsidesættelse af artikel 81 i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94.

Sag anlagt den 5. september 2022 — Fachverband Eisenhüttenschlacken mod Kommissionen

(Sag T-560/22)

(2022/C 424/53)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Fachverband Eisenhüttenschlacken eV (Duisburg, Tyskland) (ved advokat G. Franßen og professor C. Koenig)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 2, stk. 3, i Europa-Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/973 af 14. marts 2022 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1009 for så vidt angår fastsættelse af kriterier for agronomisk effektivitet og sikkerhed i forbindelse med anvendelse af biprodukter i EU-gødningsprodukter annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om en EU-retsstridig overskridelse af sagsøgtes beføjelser, henholdsvis misbrug af sagsøgtes beføjelser, ved vedtagelse af artikel 2, stk. 3, i delegeret forordning (EU) 2022/973 ⁽¹⁾ på grundlag af bemyndigelsen i artikel 42, stk. 7, første punktum, i forordning (EU) 2019/1009 ⁽²⁾

I henhold til artikel 42, stk. 7, første punktum, i forordning (EU) 2019/1009 måtte sagsøgte kun vedtage delegerede retsakter om agronomisk effektivitet og sikkerhed. Sagsøgte har i stedet fastlagt grænseværdierne for parametrene chrom i alt og vanadium i artikel 2, stk. 3, litra a) og c), i delegeret forordning (EU) 2022/973 til sundhedsmiljøbeskyttelsesformål. Fastlæggelsen af grænseværdierne for chrom i alt og vanadium er ikke omfattet af bemyndigelsesgrundlaget i artikel 42, stk. 7, første punktum, i forordning (EU) 2019/1009.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af forsigtighedsprincippet i henhold til artikel 42, stk. 7, andet punktum, i forordning (EU) 2019/1009 på grund af den manglende iagttagelse af den aktuelle situation for den videnskabelige evidens.

Ved vedtagelsen af artikel 2, stk. 3, litra a) og c), i delegeret forordning (EU) 2022/973 undersøgte, vurderede og bedømte sagsøgte ikke den nyeste videnskabelige evidens og lagde ikke denne til grund for sin afgørelse om at vedtage delegeret forordning (EU) 2022/973.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af undersøgelsesprincippet, og navnlig sagsøgtes tjenestepligt til at undersøge og tage hensyn til den nyeste videnskabelige evidens.

Sagsøgte undersøgte ikke den nyeste videnskabelige evidens tilstrækkeligt og tog ikke hensyn til denne ved afgørelsen om at vedtage delegeret forordning (EU) 2022/973.

4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, idet der ikke blev taget hensyn til den nyeste videnskabelige evidens.

De virksomheder, der er berørt af delegeret forordning (EU) 2022/973, havde tillid til, at sagsøgte kun fastsatte sådanne kriterier, der fagligt kan udledes af den nyeste videnskabelige evidens. De havde desuden tillid til, at sagsøgte kun ville fastlægge kriterier vedrørende agronomisk effektivitet og sikkerhed. Grænseværdierne for chrom i alt og vanadium er ikke kriterier vedrørende agronomisk effektivitet og sikkerhed. Adressaterne for artikel 2, stk. 3, i delegeret forordning (EU) 2022/973 havde ikke kunnet forudsige, at der ville ske en fastlæggelse af grænseværdierne for chrom i alt og vanadium.

5. Femte anbringende om en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet på grund af forbuddet mod kalkholdige gødningsprodukter i stålindustrien ved vedtagelsen af artikel 2, stk. 3, litra a) og litra c), i delegeret forordning (EU) 2022/973.

De af sagsøgte fastsatte grænseværdier for chrom i alt og vanadium tog ikke hensyn til proportionalitetsprincippet i henhold til artikel 5, stk. 1, andet punktum, og stk. 4, TEU, fordi grænseværdierne udelukker kalkholdigt gødning fra stålindustrien fra lovgivningen om EU-gødningsprodukter, og dette på mange måder vil få skadelige virkninger for miljøet, menneskers, dyrs og planters sundhed, den offentlige interesse i en sikker og gunstig forsyning med gødning og fødevarer samt fabrikanternes og distributørernes interesser.

6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af sagsøgtets formelle begrundelsespligt.

Fastlæggelsen af grænseværdierne for chrom i alt og vanadium begrundes ikke tilstrækkeligt i betragtningerne til delegeret forordning (EU) 2022/973. Sagsøgte har ikke tilkendegivet de bestemmende (afgørende) omstændigheder, på hvis grundlag den fastlagde grænseværdierne. Sagsøgte har begrundet fastlæggelsen af grænseværdierne med sundheds- og miljøbeskyttelsesaspekter. Den har derimod ikke nævnt de i henhold til bemyndigelsesgrundlaget i artikel 42, stk. 7, første punktum, i forordning 2019/1009 nødvendige kriterier om agronomisk effektivitet og sikkerhed. De elementer i begrundelsen, der kan udledes af betragtningerne, er således allerede i formel henseende utilstrækkelige og ufuldstændige. Betragtningerne opfylder ikke begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF.

7. Syvende anbringende om, at begrundelsen er sagligt urigtig og ufuldstændig som følge af, at afledningen af grænseværdierne for chrom i alt og vanadium fagligt set skete på en sagligt urigtig og ufuldstændig måde.

(¹) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/973 af 14.3.2022 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1009 for så vidt angår fastsættelse af kriterier for agronomisk effektivitet og sikkerhed i forbindelse med anvendelse af biprodukter i EU-gødningsprodukter (EUT 2022, L 167, s. 29).

(²) Europa-Parlamentets forordning (EU) 2019/1009 af 5.6.2019 om fastsættelse af regler om tilgængeliggørelse på markedet af EU-gødningsprodukter og om ændring af forordning (EF) nr. 1069/2009 og (EF) nr. 1107/2009 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2003/2003 (EUT 2019, L 170, s. 1).

Sag anlagt den 2. september 2022 — VP mod Cedefop

(Sag T-563/22)

(2022/C 424/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: VP (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop)

Sagsøgerens påstande

- Annullation af sagsøgtets afgørelse af 17. december 2021 om ikke at implementere afsnit 1 og 2 i den dispositive del af Den Europæiske Unions Rets dom af 16. december 2020 i sag T-187/18, VP mod Cedefop.
- Annullation af den konnekse afgørelse om ikke at forlænge sagsøgerens ansættelseskontrakt på ubestemt tid med virkning fra den 16. november 2017.